

mange Steder er kommen op til Maximum, og Forholdet er det, at i Byer paa 5, 6, 7,000 Menneſter har man allerede for længe ſiden fundet det nødvendigt at gaa op til et Antal af 13 Medlemmer til at beſtyre Kommuniens Anliggender. Hver Gang denne Sag er kommen paa Bane i Byerne, vil det i Reglen fra den tilſtedeværende Kommunalbeſtyrelſes Side være blevet udtalt, at en ſaadan Forøgelse ikke var nødvendig, og at man nok fremdeles kunde beſtyre Kommuniens Anliggender, og det vil i mange Tilfælde være fuldtændig rigtigt. Det er ikke de paagældende Medlemmer af Kommunalbeſtyrelſen, ſom føle ſig ſaa overbeholdende, og der er heller ingen Garanti for, at Beſtyrelſen vil blive bedre med det forøgede Antal Medlemmer end tidligere; men man har alligevel maattet høje ſig for Ønſtet, ſom ogſaa er ganſte naturligt, idet Beboerne nemlig ønſte at have en fyldigere Repræſentation inden for deres Kommunalbeſtyrelſe, og de have ogſaa derved ønſtet og ſat igennem, at hele Sag i Samfundet, ſom ikke tidligere havde deltaget i Beſtyrelſen, nu ere komne med i Betragtning. Det er Ønſter, ſom man ikke har været i Stand til at modſtaa, og ſom der ikke er ſærlig Grund til at forſætte Modſtanden imod. Naar Frederiksberg Kommune kun har 9 Medlemmer til at beſtyre dens ſtore og meget omfattende Anliggender, kan jeg ikke nægte, at efter det Rædsfab, jeg har til Kommunalſtyrelſe, ſkulde man ſynes, at diſe 9 Medlemmer maatte være ganſte ſærlig overbeholdende med Arbejde, og at det ogſaa var tænkeligt, at de ſelv kunde ønſte nogen Lettelse. Dette ſynes efter den første ærede Talers Udſagn ikke i høj Grad at være Tilfældet; men det er en naturlig Tankegang fra den ſtore Befolknings Side at ønſte flere Medlemmer til at deltage i Ansvaret for Kommuniens Anliggender, og det finder jeg ganſte naturligt. — Naar Antallet ſættes til 19, antager jeg, at Grunden er den, at det er Maximum for det Antal, der er beſtemt for Købſtædernes Bedkommende, og da det er den største Købſtab, er det jo ikke ſaa mærkeligt, at man har valgt Maximum.

Jeg maa efter diſe Bemærkninger beklage, at jeg ikke her godt kan følge den første ærede Taler, ſom jo ellers ved mange Lejligheder indtager en ledende Stilling her. Jeg mener, at han ved denne Lejlighed maa ſes fra et ſærlig frederiksbergſt Standpunkt. Jeg tror, at det af mange forſkellige Henſyn vil være uflogt, om dette høje Ting nægtede ſin Medvirken til dette Lovforſlag, og jeg mener ogſaa, at det af Henſyn til det andet Ting ikke vilde være rigtigt. Jeg ſkal derfor

tillade mig at anbefale, at Lovforſlaget bliver fremmet og ſaa hurtig ſom muligt, for at dets Formaal kunde naas, alſaa, ſaaledes ſom man har tænkt ſig, uden Udvalg. Jeg tror, at de Mangler, ſom det ærede Medlem omtalte, ved Afſattelen af § 1, ville kunne rettes uden Udvalg. Jeg gentager, at jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt eller flogt, at det høje Ting modsætter ſig dette Lovforſlags Fremme, og jeg ſkal derfor anbefale det.

P. G. C. Jensen: Det var en mærkelig Miſforſtaaelse af det ærede Medlem, ſom jeg maatte har givet Anledning til, naar han troede, at jeg raadede det høje Ting til at nægte Lovforſlagets Fremme. Det er paa ingen Maade min Mening, jeg er ſelvfølgelig med til at behandle Lovforſlaget. Det er paa ingen Maade min Mening, ſom det blev ſagt, at opfordre Tinget til at nægte ſin Medvirken til dette Lovforſlag, thi man kan lige ſaa godt paa dette ſom paa et andet Grundlag arbejde paa at ſaa noget godt og fornuftigt ud af Forſlaget. Min Mening er blot den, at det her foreliggende er efter min Opfattelse ganſte ufyldſtigende. — Naar det ærede Medlem bemærkede, at det var ſærlig naturligt, at Frederiksberg fik 19 Kommunalbeſtyrelſesmedlemmer, efterſom det er den største Kommune uden for Kjøbenhavn, og de andre større Kommuner kunne have indtil 19, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er det ſærlige og meget vigtige Forhold, ſom det ærede Medlem har overſet, at Fattigkommiſſionen paa Frederiksberg er fuldkommen ſelvſtændig. Nu ved det ærede Medlem lige ſaa godt ſom jeg, at er der noget, der giver Arbejde i en Kommune, er det netop alt, hvad der hører til Fattigvæſenet, og naar Fattigkommiſſionen fuldkommen ſelvſtændig og uafhængig ordner diſe Anliggender, kan man meget godt rejſe det Spørgſmaal, om det ſaa vil være lige ſaa naturligt, at Kommunalbeſtyrelſen ſaar 19 Medlemmer. Men det er jo i øvrigt et Spørgſmaal, ſom man kan diskutere og nærmere forhandle om.

Den ærede Miniſter berørte kortelig Spørgſmaalet om en eventuel Indlemmelse i Kjøbenhavn af Frederiksberg Kommune. En Gang imellem dukker dette Spørgſmaal op, det er adſkillige Aar ſiden der har været noget Liv i det, og det kunde ganſte viſt anbefale ſig paa forſkellig Maade, men jeg tror rigtignok ogſaa, at der er ſaa vægtige Grunde, der tale derimod, at man i ethvert Tilfælde ikke let kan ſaa den Sag ordnet. Skulde der for Alvor tænkes paa en Ordning af